

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 506/2017
06.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Ђурића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр.407/16 од 08.11.2016. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.238/16 од 20.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр.407/16 од 08.11.2016. године и Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.238/16 од 20.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К бр.407/16 од 08.11.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако за време од једне године окривљени не изврши ново кривично дело, а окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 85.240,00 динара у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док му је на основу члана 297. став 5. и члана 86. КЗ изречена мера безбедности, забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца од дана правноснажности пресуде, а оштећени ББ, је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1 бр.238/16 од 20.02.2017. године, одбијене су као неоснове жалбе Јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Зајечару, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Бранислава Ђурића, па је пресуда Основног суда у Зајечару К бр.407/16 од 08.11.2016. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Ђурић због повреде закона а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања на које је погрешно примењен закон са

предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или исте приначи, тако што ће донети ослобађајућу пресуду.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног и његовог браниоца за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као разлог подношења захтева наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић